

Dage siden, og jeg har ikke en Gang selv smagt paa Tingene. Jeg vil gøre det sammen med Herrerne. Jeg kan derfor selvfølgelig ikke indestaa for noget af alt dette, men det er jo ogsaa det, der skal være Genstand for Undersøgelse af os.

Hvis det er rigtigt, at den tekniske Side af Opgaven her er løst, kan man køre en lille Vogn hen paa det Sted, hvor Bærrene er, og naar Bærrene er skyllede, kan man komme med dem til Vognen, idet der paa Vognen er en hel Konservfabrik, og i Løbet af Nul Komma fem har man altsaa saadan en Daase ud af det, der er Salgsvare med det samme og betales vedkommende Haveejer efter, hvad der er i den, og efter de Priser, der er ansat for det. Hvis det altsaa er rigtigt, hvis Sagen staar sin Prøve, er den tekniske Side løst. Det samme gælder den økonomiske Side af Sagen, for saa vidt der er store Hoteller, f. Eks. Hotel d'Angleterre, der efter Ingeniørens Opgivelse har prøvet med disse Ting og fundet dem salgbare og gode. Det, der staar tilbage, er Landbrugets Organisation.

Altsaa, hvis disse to første Ting, det tekniske og det andet, løses, hvilket jeg ikke vil hænges paa, for jeg kender hverken Metoden eller Manden, der har med det at gøre — det er netop det, der skal undersøges —, vil jeg gerne bede den højtærede Statsminister og Landbrugsminister, om han ikke vil være saa venlig enten ud af Penge, han disponerer over — og der er jo saadanne under de forskellige Ministerier —, eller ved at søge en Bevilling — men det vil vist ikke være nødvendigt —, at overlade 10 000 Kr. til Landsforeningen „Dansk Arbejde“. Denne Forening vil saa paatage sig den rationelle Undersøgelse af disse tre Ting og give en Indberetning derom til det Ministerium, hvorfra Pengene kommer, eller hvor man ellers vil henvise dem til. „Dansk Arbejde“ er det rette Sted at vise denne Undersøgelse hen til. Der er desværre uhyre mange vigtige Spørgsmaal, som der er gaaet Politik i, og derfor er det godt, at en Sag kan løftes ud af Politikken og gives til en Institution, som har været saa lykkelig indenfor sine Rammer at kunne samle alle Partier, der med lige stor Interesse arbejder for dens Program. Den har Forbindelser med de nødvendige Ekspertter, som kan paatage sig Undersøgelsen af de Problemer, jeg her har gjort Rede for, og den er villig til at paatage sig Opgaven; den kan kaste sig over den og udføre den forholdsvis hurtigt. Den giver jo i de Personer, der er de ledende, den fuldkomment tilstrækkelige Garanti for, at Pengene vil blive brugt, som de skal bruges, og

at Forsøgene vil blive ledet paa rationel Maade.

Jeg anmoder altsaa den højtærede Landbrugsminister om at stille dette ringe Beløb til Raadighed for „Dansk Arbejde“ i dette Øjemed, og det er mit Haab og ogsaa min Tro, at der vil komme et Resultat ud af det, som vil danne en Begyndelse, der vil faa stor Betydning for den videre Udvikling af Reserver, som maatte ligge baade i Land og i By, og som vort Samfund i højeste Grad trænger til at drage frem.

Sundbo: Det er noget beskæmmende for Folketinget, at vi hvert Aar før og efter Rigsdagssamlingens Begyndelse taler en hel Del om, at Formen for Finanslovens første Behandling skulde ændres, uden at der bliver gjort nogen Forandring. Det skulde ellers synes at være ligetil. Hvis man f. Eks. prøvede i to eller tre Dage, hvor meget der nu var nødvendigt, at afgøre de politiske Hovedspørgsmaal, og derefter gik over til en saglig Behandling af de enkelte Budgetter, saaledes at man tog dem et for et og førte dem til Afslutning, saa vilde man opnaa mange gode Ting derved.

For det første vilde det blive behageligt for Ministrene, at de kun behøvede at være en ad Gangen til Stede her i Tinget. Jeg ser jo nok, at de somme Tider tager sig en lille Ferie alligevel, men saa er jeg overbevist om, at de gaar med en daarlig Samvittighed. Det behøvede man ikke, hvis vi kun havde det enkelte Budget til Behandling. Men det var ogsaa bedre for Medlemmerne; saa vidste de altid, hvad Forhandlingen kom til at dreje sig om, og de kunde faa Svar straks i Stedet for, at det nu undertiden er glemt, hvad man sagde, naar Svaret endelig kommer.

Og hvad der var endnu vigtigere, Arbejdet her i Tinget vilde blive meget bedre og lettere. Der kunde ind imellem de enkelte Budgetter indskydes første Behandling af de forskellige indbragte Lovforslag, og saa kunde de forskellige Udvalg komme til at arbejde. Nu gaar jo den første Maaned eller mere med Finanslovens første Behandling, saaledes at ikke andre Udvalg end Finansudvalget arbejder. Der er ganske vist det saakaldte „Ben“-Udvalg, det har ogsaa arbejdet, men dets Arbejde maa jo være afsluttet i Gaar, og saa er de Medlemmer atter arbejdsløse. Det vilde være heldigt, om man kunde komme til at arbejde noget tidligere i Udvalgene. Derved vilde Rigsdagen hurtigere blive færdig, og man vilde i det hele faa et solidere Arbejde ud af det.